

Publicerad 2017-01-21 11:05 av Onomatopoet

Inspirerad av en synestet.

Jag har det på tungan

Du sade att
du inte hittade orden
men att du sökte dem
i dunkla ordförråd,
kände eftersmaken av dem
på tungan

Sade att
det smakade umami
Som soya, eller fisksås,
så som borttappade ord
brukar smaka,
jag vet vad du menar

Komplexa meningar
bryts snabbt ned av amylas
till enklare beståndsdelar,
som du fort vill svälja,
för du är ju svår

Du säger något
intetsägende istället,
smaklös ordsallad,
och jag svarar på
något obesvarbart
Vi är nog tillräckligt svåra
för varandra att förstå oss på

Jag vet när du har något
obekvämt att säga,
för du sätter orden i fel strupe,
luftstrupen, och får andnöd

Jag måste slå dig i ryggen
tills du hostar upp allt det
du inte vill att jag skall höra
Och dina förolämpningar
är svårsmälta

De kräver mycket saltsyra,
och galla
Jag får magont, ibland så akut
att jag tror att det är blindtarmen

Men jag har lärt mig
att titrera,
och jag buffrar syran
med bikarbonat

Bäst är
när dina läppar smakar socker,
för då vet jag att orden
du hade på tungan
ville säga att du älskar mig,
ändå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Onomatopoet med Poeter.se id #87996 innehar upphovsrätten